

Sygn. akt III RNs 177/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Kozub

Protokolant: sekr. sądowy Monika Mojak

po rozpoznaniu w dniu 26.08.2016r. na rozprawie

sprawy z wniosku (...) w I.

z udziałem K. M.

o zastosowanie obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu

postanawia:

I. z a s t o s o w a ć wobec uczestnika **K. M.** PESEL (...) zam. L. 157, leczenie odwykowe przeciwalkoholowe **systemem stacjonarnym,**

II. o d s t a p i ć od obciążania uczestnika kosztami postępowania należnymi Skarbowi Państwa.

Sygn. akt III RNs 177/16

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 26 sierpnia 2016 r.

Pismem z dnia 2 maja 2016 r. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w I. wniosła o wszczęcie postępowania w przedmiocie zastosowania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu uczestnika K. M.. W uzasadnieniu podano, że z informacji matki uczestnika wynika, że od około pół roku pije on alkohol w sposób niekontrolowany. Ponadto przez okres dwóch lat stosował dopalacze. Alkohol spożywa codziennie, głównie z kolegami, nie dokłada się do kosztów utrzymania. Nie przyjmuje do wiadomości żadnych argumentów dotyczących podjęcia leczenia.

Uczestnik K. M. wniósł o oddalenie wniosku podając, że nie uważa się za osobę uzależnioną od alkoholu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uczestnik K. M. ma 19 lat. Jest kawalerem, mieszka z rodzicami i rodzeństwem. Ma brata w wieku 16 lat oraz dwie siostry: w wieku 9 lat i w wieku 9 miesięcy. Nie był karany. Ma wykształcenie gimnazjalne, pracuje dorywczo na budowach.

Jego pierwszy kontakt z alkoholem nastąpił około 14-go roku życia. Obecnie spożywa alkohol głównie z kolegami z pracy. Od około pół roku pije w sposób niekontrolowany, zdarza się, że przez kilka kolejnych dni. Przez okres dwóch lat stosował dopalacze.

Na rozmowę do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zgłosił się pod wpływem alkoholu. Zachowywał się wulgarnie, nie wykazywał woli współpracy.

Uczestnik nie uważa się za osobę uzależnioną od alkoholu.

Nie wykazuje woli zaniechania picia alkoholu. Nie przekonują go argumenty rodziców o konieczności podjęcia leczenia przeciwalkoholowego.

Dowody:

- akta (...) w I.

- częściowo zeznania uczestnika K. M. – k. 27

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dowodów, którym dał wiarę w całości, za wyjątkiem zeznań uczestnika K. M., które uznał za niewiarygodne w części, w jakiej stwierdził, że nie jest uzależniony od alkoholu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487) osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylają się od pracy albo systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny, kieruje się na badanie przez biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy osoby te jeżeli uzależnione są od alkoholu, zobowiązać można do poddania się leczeniu w stacjonarnym lub niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego.

Na gruncie powołanych przepisów aby zobowiązać osobę do poddania się leczeniu odwykowemu konieczne jest spełnienie łącznie dwóch przesłanek. Pierwsza to nadużywanie alkoholu (przesłanka medyczna), druga to wystąpienie jednego z negatywnych zachowań opisanych w art. 24 ustawy (przesłanka społeczna).

Ciężar udowodnienia, że uczestnik postępowania nie tylko jest uzależniony od alkoholu w stopniu wymagającym leczenia, ale też że istnieje przesłanka społeczna, spoczywa - zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu, określoną art. 6 kc w zw. z art. 232 zdanie pierwsze kpc – na podmiocie składającym wniosek o zobowiązanie do poddania się leczeniu(postanowienie SO w Białymstoku z dnia 27.06.2014 r., II Ca 411/14).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wystąpiły obie przywołane wyżej przesłanki.

Okoliczność nadużywania alkoholu przez uczestnika nie budzi wątpliwości. Została ona stwierdzona przez dwóch biegłych w opinii z dnia 4.01.2016 r. Powyższą opinię Sąd uznał za wiarygodną i rzetelną. Uzupelnia się ona z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności z dokumentacją zawartą w aktach (...) w I.. Z zalegających w powyższej dokumentacji zeznań S. M. – ojca uczestnika wynika, że K. M. nadużywa alkoholu, spożywa go praktycznie codziennie, wraca z pracy w stanie nietrzeźwym. Nie przyjmuje jednocześnie do wiadomości argumentów rodziców, że zbyt często i w sposób niekontrolowany spożywa alkohol.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala również na przyjęcie, że zachowanie uczestnika powoduje demoralizację małoletnich. K. M. ma trójkę młodszego rodzeństwa. Przychodząc do domu pod wpływem alkoholu, zachowując się w sposób wulgarny, niewątpliwie demoralizuje młodsze rodzeństwo dając im niewłaściwe wzorce zachowania.

Mając na uwadze powołane wyżej okoliczności Sąd zastosował wobec uczestnika leczenie odwykowe przeciwalkoholowe w systemie stacjonarnym.

Stacjonarny system leczenia uzasadniony jest faktem, iż uczestnik nie rokuje nadziei na podjęcie leczenia w systemie niestacjonarnym. Wynika to m.in. z powołanej wyżej opinii biegłych. Biegli stwierdzili również, że terapia odwykowa w systemie stacjonarnym, ze względu na bardzo młody wiek uczestnika, jest mu niezbędna. Z kolei sam uczestnik nie uważa się za osobę uzależnioną od alkoholu mimo, iż przyznał, że zdarza mu się spożywać alkohol w ciągach alkoholowych oraz spożyć taką jego ilość, która prowadzi do utraty świadomości. Nie przyjmuje przy tym do wiadomości argumentów o konieczności podjęcia leczenia.

Orzekając o kosztach Sąd miał na uwadze treść art. 520§2 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć uczestnikowi K. M.
2. K.. 14 dni.